

کاشانه

ویژه نامه هفتگی سبک زندگی و خانواده روزنامه جوان

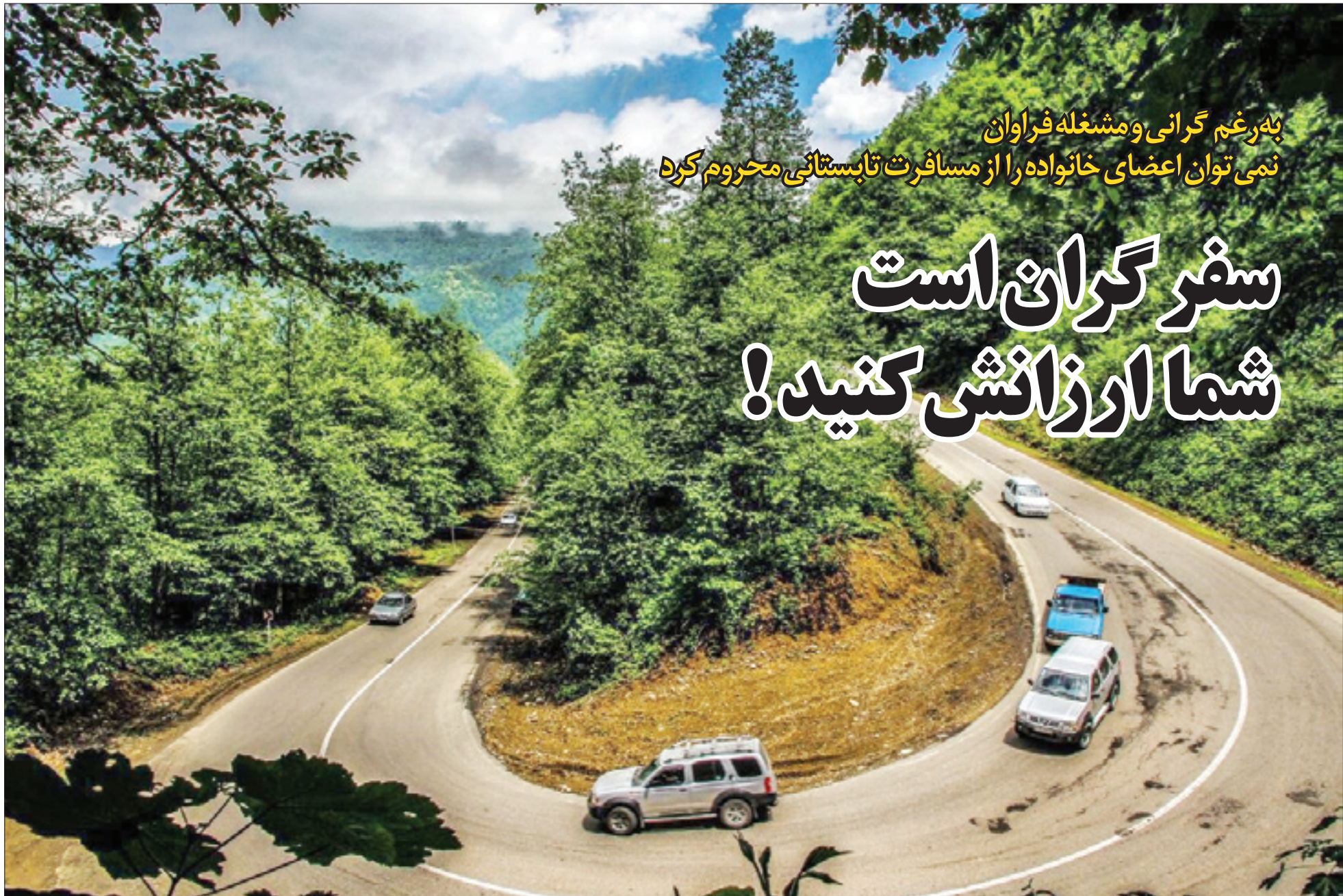
سبک زندگی

پنج‌شنبه ۱۰ شهریور ۱۴۰۱ - ۴ صفر ۱۴۴۴

آی مسلمان یکی بیاید کمک!

گاهی همین تماشای بودن و لبخندهای تصنیعی و قضاوت‌گونه یا قضاوت‌های بیجا و پیچ‌پیچ‌گونه که انرژی آن در حادثه اثر گذار است، باعث می‌شود تلخی اصل ماجرا از یاد قربانی برود اما تلخی رفتار مردم از ذهن او پاک نشود

بهرغم گرانی و مشغله فراوان نمی‌توان اعضای خانواده را از مسافرت تابستانی محروم کرد

سفر گرانی است شما ارزشی کنید!

ماشین نداشتن بهانه خوبی برای سفر نرفتن نیست. قطار و حتی اتوبوس گزینۀ همیشه در دسترس شما برای سفر رفتن است. اگر بلیت را اینترنتی تهیه کنید، قطعا برای شما ارزان تر هم تمام می‌شود، البته استفاده از یک خودروی مشترک با دوستان خود عاقلانه تر به نظر می‌رسد. هزینه‌های سوخت هم بینابین تقسیم خواهد شد

۱۱ راهکار برای بهبود تعاملات اجتماعی

دیوارهای یخی را بشکنید

آقای قاضی! همسرم نمی‌خواهد تغییر کند

آیامی توانیم خلیقات شریک زندگی مان را عوض کنیم؟

چالش هفته

چه کسی گفته اربعین جای بانوان نیست؟!

«اربعین جای بانوان نیست» موضوعی که باعث شده این روزها فضای تویتر درگیر نظریات گوناگون درباره حضور یا عدم حضور بانوان در راهپیمایی و زیارت اربعین شود. بیشتر مخالفان آقایانی هستند که معتقدند عدم حضور بانوان بهتر از حضورشان در مراسم پیاده‌روی است. البته ادله قانع‌کننده‌ای در این زمینه از سوی مخالفان مطرح نمی‌شود.

منطق برخی افراد بر پایه شلوغی، به اصطلاح محرم و نامحرمی و بر خورد با آقایان در شلوغی فضای اربعین و کربلاست و منطق عده‌ای دیگر سختی‌های این سفر را برای بانوان ذکر می‌کند. در ایسن میان برخی معتقدند حضور بانوان در اربعین به خصوص در روزهای منتهی به اربعین در فضای حرم اهل بیت برای هر دو قشر خانم‌ها و آقایان دشوار است و برخی خانم‌ها در پاسخ به این دلیل نوشته‌اند، این صحبت‌ها موضوعیتی برای عدم حضور نیست، بلکه می‌توان آن را با حضور یک محرم همراه خانم‌ها حل کرد و از آن مهم‌تر اینکه معمولا اکثر بانوان در روز اربعین در فضای حرم حضور ندارند.

سختی‌های سفر منطق دیگری است که آقایان مطرح کرده‌اند. به اعتقاد تعداد بسیاری از آقایان امکانات کشور عراق مناسب برای پذیرایی از بانوان نیست. خانم‌ها به آن پاسخ داده‌اند و البته عده جواب‌ها به شخصی بودن انگیزه‌های سختی‌های این سفر برای خانم‌ها برمی‌گردد.

برخی معتقدند اصلا اربعین جای بانوان است و با هشتگ‌گذاری کلیشه بر عکس معتقدند اصل اربعین به اسارت بانوان و کودکان اختصاص دارد و اتفاقا این آقایان هستند که نباید در اربعین حضور داشته باشند! این افراد معتقدند حضور بانوان در پیاده‌روی اربعین تبعیت از حضور حضرت زینب در کربلاست.

فاطمه محمدی که خود را دکنترای جامعه‌شناسی سیاسی معرفی کرده خطاب به مخالفان نوشته است: «ستاد اربعین از تون نظر خواسته؟ خانم‌ها از شما نظر خواهی کردن؟ متخصص حوزه سلامت یا جاده یا بررسی‌های استراتژیک هستید؟ هزینه سفر به عهده شماست؟ آل‌الله بهتون مسئولیتی غیبی سپردن؟ بزرگوار نهایتا شما بتونی در مورد همسر و خواهر و مادر خودت تصمیم بگیری!»

یکی از کاربران خانم به طنز نوشته است: «حالا می‌خواهید رفاقتی برید کربلا و حوصله نق و نوق زن و بیچه را ندارید نگید اربعین جای زن نیست!»

در این میان برخی آقایان هم در جمع موافقان بوده و نوشته‌اند: «مبادا به خاطر سختی راه از آوردن بیچه‌ها و بانوان خودداری کنید! اربعین مسیر حرکت زینب(س) و اسرای کربلاست و بگذارد کودکان یا این مسیر زیبا آشنا پیش تا در دولت امام زمان راحت‌تر در این مسیر قدم بردارن.»

طولانی‌ترین زنجیره انسانی از نجف به شهر کربلا در بیش از یک کیلومتر تا چند روز دیگر تشکیل می‌شود و قطعاً بخش اعظمی از این حماسه پرشور و جهانی بانوانی هستند که به تبعیت از حضرت زینب(س) سختی‌های این سفر را به جان می‌خرند.

عارفانه

در احوالات شیخ رجبعلی خیاط

این ریاضت‌ها را بزن گاراژ!

پدر رجبعلی خیاط مشهدی باقر نام داشت و شغلش کارگری بود و هنگامی که رجبعلی خیاط ۱۲ ساله بود از دنیا رفت. رجبعلی خیاط هیچ خواهر و برادر تنی نداشت. لباس شیخ رجبعلی خیاط بسیار ساده و تمیز بود. این لباس چیزی شبیه لباده روحانیون بود و علاوه بر آن عرقچینی روی سر می‌گذاشت و عبا بر دوش می‌گرفت.

دنبال غذاهای لذیذ نبود. او بیشتر غذاهای ساده‌ای مثل سیب‌زمینی و فرنی می‌خورد. سر سفره، رو به قبله و دو زانو می‌نشست و در حالت خمیده غذا می‌خورد و گاهی هم بشقاب را به دست می‌گرفت. همیشه غذا را با اشتیاقی کامل می‌خورد و گاهی مقداری از غذای خود را در بشقاب یکی از دوستان که دستش می‌رسید، می‌گذاشت. هنگام خوردن غذا حرف نمی‌زد و دیگران هم به احترام ایشان سکوت می‌کردند. اگر کسی او را به مهمانی دعوت می‌کرد با توجه، قبول یارد می‌کرد، اما بیشتر اوقات دعوت دوستان را قبول نمی‌کرد و برای اداره زندگی خود، خیاطی می‌کرد و برای همین به «شیخ رجبعلی خیاط» معروف شد. در یک کاروانسرا حجره‌ای داشت و در آن خیاطی می‌کرد. روزی مالک حجره آمد و گفت: راضی نیستی اینجا بمانی، ایشان هم فرادی آن روز چرخ و میز خیاطی را به خانه‌اش برد و در آنجا مشغول به کار شد. یکی از دوستان شیخ می‌گوید: فراموش نمی‌کنم روزی در ایام تابستان در بازار جناب شیخ را دیدم، در حالی که از ضعف رنگش مایل به زردی بود. قدری وسایل و ابزار خیاطی را خریداری و به سوی منزل می‌رفت، به او گفتم: آقا قدری استراحت کنید، حال شما خوب نیست. فرمود: «عیال و اولاد را چه کنم؟!»

نقل‌هایی در توصیه برای روزی حلال از شیخ آمده است. از جمله اینکه «تأثیر روزی حلال و حرام آنقدر زیاد است که ممکن است حلال‌زاده بخورد و مثل حرام‌زاده شود، یا حرام‌زاده بخورد و حلال‌زاده شود.»

یا در جایی دیگر آمده است: «غصه روزی را نخورید. من نصیحتی می‌کنم که شما خدا را فراموش نکنید، زیرا خداوند سهم هر کسی را نوشته است.» یکی از ارادتمندان ایشان نقل کرده است: مدتی مشغول ریاضت بودم و با کناره‌گیری از همسر علوی‌هم، در اتافی جداگانه مشغول ذکر می‌شدم و همانجا می‌خوابیدم، پس از چهار پنج ماه، یکی از دوستان مشترک، مرا به دیدن جناب شیخ برد، پس از دق‌الباب، به محض اینکه شیخ مرا مشاهده کرد، بدون مقدمه گفت: «می‌خواهی بگویم.» من سرم را پایین انداختم، بعد شیخ متذکر شد که «این چه رفتاری است با همسرت کرده و او را ترک کرده‌ای! این ریاضت‌ها و اذکار را بزن گاراژ! یک جعبه شیری بگیری و برو پیش عیالت، نماز را سر وقت بخوان با تعقیبات معموله.»

نکته مهمی که در حسن خلق، مورد توجه شیخ بود و دیگران را نیز بدان توصیه می‌فرمود، این بود که انسان باید برای خدا خوش اخلاق باشد و با مردم خوش رفتاری کند. در این باره می‌فرمود: «بواضع و حسن خلق، برای خدا، نه برای جلب مردم به سوی خود و ریاکارانه.»

هادیانه

در کرامات کریم اهل بیت(ع) که شهادت‌ش نزدیک است

کریم کاری به جز جود و کرم ندارد

کمتر کسی است که این نوا را نشنیده باشد «کریم کاری به جز جود و کرم ندارد» شعری که مختص امام حسن مجتبی(ع) است. از امام دوم شیعیان پرسیدند: «چرا شما هیچ‌گاه فقیری را مایوس بر نمی‌گردانید؟» امام حسن(ع) پاسخ دادند: «من خود، نیازمند خداوند هستم و به الطافش امید دارم، به همین دلیل شرم دارم در حالی که نیازمند هستم نیازمندان را ناامید کنم. خداوند، مرا عادت داده است که نعمت‌هایش را به من ارزانی دارد و من هم او را عادت داده‌ام که نعمت‌هایش را به مردم ببخشم.» (طبقات الکبری، ج ۱، ص ۱۲)

نقل احادیث و روایات مختلف حکایت از این دارد که امام حسن مجتبی(ع) نسبت به دردمندان و نیازمندان جامعه بسیار دلسوز بودند و با اقبال مستضعف و کم‌درآمد همراه و هم‌مشین می‌شدند و درد دل آنها را با جان و دل می‌شنیدند و به آن ترتیب اثر می‌دادند و در این حرکت انسان‌دوستانه نیز جز خداوند متعال را مدنظر نداشتند. هیچ فقیر و مسکینی از در خانه حضرت ناامید بر نمی‌گشت و حتی خود ایشان به سراغ فقرا می‌رفتند و آنها را به منزل دعوت می‌کردند و به آنها غذا و لباس می‌دادند.

روایت شده است روزی امام حسن(ع) بر جمعی از مساکین گذشت که پاره‌ای چند از نان خشک‌ها را روی زمین گذاشته‌اند و می‌خورند، چون نظر ایشان به آن حضرت افتاد از امام دعوت کردند و حضرت از اسب پیاده شدند و فرمودند: «خدا متکبران را دوست نمی‌دارد» و با ایشان نشستند و از طعام ایشان تناول کردند و سپس از همه مساکین خواستند که برای صرف غذا به خانه حضرت بروند و حضرت با غذاهای خوب از ایشان پذیرایی کرده و به همه آنان لباس‌های مناسب هدیه می‌دادند.

در احوالات امام حسن(ع) آمده است روزی مردی از شام که تحت تأثیر تبلیغات بنی‌امیه قرار گرفته بود، در کوچه‌های مدینه به حضرت رسید و بدون تأمل، شروع به دشنام دادن و ناسزا گفتن به حضرت کرد. حضرت سکوت کرد تا خوب عقده‌هایش خالی شود، سپس فرمودند: «من فکر می‌کنم تو در این شهر غریب باشی و امر بر تو مشتبه شده؛ اگر منزل نداری، منزل ما متعلق به تو است، اگر بدهکاری من قبول می‌کنم که بدهی تو را بدهم، اگر گرسنه‌ای تو را سیر می‌کنم.» چنان حضرت با او برخورد کرد که اصلا در فکرش خطور نمی‌کرد و چنان مجذوب شد، گفت: «باین رسول‌الله اگر قبل از این ملاقات به من می‌گفتند، بدترین افراد زیر این آسمان کیست؟ تو را و پدرت را معرفی می‌کردم، ولی الان به عنوان نیک‌ترین افراد معرفی می‌کنم.» او چنان شیفته اخلاق آن حضرت شد تا در مدینه بود، در منزل حضرت سر سفره آن حضرت بود. (کتاب اخلاق اسلامی در نهج البلاغه، آیت‌الله ناصر مکارم شیرازی، چاپ اول، ج ۲، ص ۴۹)

امام مجتبی(ع) در طول عمر خود دو بار تمام اموال و دارایی خود را در راه خدا خرج و سه بار نیز ثروت خود را به دو نیم تقسیم کردند و نصف آن را در راه خدا به فقرا بخشیدند. (منتهی‌الآمال، ج ۱، ص ۴۱۷) گفته می‌شود هیچ فقیر و مسکینی از در خانه حضرت ناامید برنگشت و حتی خود ایشان به سراغ فقرا می‌رفتند و آنها را به منزل دعوت می‌کردند و به آنها غذا و لباس می‌دادند.

وبگردی

تنها حدود ۲۲ درصد مردم به مالیات بر مهریه معتقدند و ۲۶ درصد هم می‌خواهند که دولت هیچ اقدامی در این زمینه انجام ندهد. اگر چه حدود ۴۰ درصد مردم تعیین سقف قانونی برای مهریه را کار درستی می‌دانند.

سبک زندگی هم به دام مافیا افتاد!

رصد رسانه‌ها گویای یک جریان مافیایی در تغییر سبک زندگی جوانان است. افزایش تنهایی و بی‌کسی سالمندان و تغییر نگرش جامعه به مهریه از دیگر موارد مورد توجه خبرگزاری‌ها و سایت‌های خبری در هفته‌ای که گذشت، بوده است.

مافیای تغییر سبک زندگی

فارس نوشت: در سال‌های اخیر تغییر ماهیت سبک زندگی (life style) به عنوان یک عامل مؤثر در شکل‌گیری ذائقه افراد و نحوه گذران اوقات فراغت، دچار تغییر و تحولات بنیادین و در واقع ضدنهج‌دار در جامعه نسبت به شرایط مطلوب شده است. طبیعی است با رچالش و بحران تغییر سبک و ذائقه زندگی تحت عنوان زیست‌شیانه، شبگردی، گرایش به مواد مخدر و انواع الحرافات که در بین گروه‌های هدف تحت عنوان مدرن‌نیز اسپون شکل گرفته، مواجه شویم. این روزها تغییر زیر پوستی، بسیار آرام و نامحسوس سبک زندگی و ذائقه نوجوانان دهه ۸۰ و ۹۰ که اخیراً هم با تجمعات و رفتارهای ناهنجار اجتماعی در سطح کشور شاهد آن بودیم، آژیر قرمز ممتدی است برای مسئولانی که فارغ از نقش، جایگاه و تعهداتشان بی‌آنکه الزامی برای بررسی علت‌رشدی‌برویه چنین فضاهایی در کلانشهرها داشته باشند، گذر ایام می‌کنند و آینده‌سازان این سرزمین را در میان غبار و تباهی ناشی از رفتارها و سبک زندگی غریزه‌ها کرده‌اند.

مهریه را خیلی‌ها داده‌اند و خیلی‌ها هم گرفته‌اند

افکارسنجی جدیدی که تحت عنوان «نظر مردم درباره مهریه و مداخله قانون در آن» از سوی مرکز پژوهش‌های مجلس منتشر شده است، مؤید تغییر نگاه قابل توجهی از سمت افراد جامعه به مقوله مهریه است. این افکارسنجی در بازه زمانی

۱۳۱۱ دیهشت ماه تا ۴ خردادماه

۱۴۰۱ انجام شده است. در حالی که در مطالعه سال ۱۳۸۹ میانگین تعداد سکه‌ها که در عقد زوجین ایرانی ثبت می‌شود را ۴۵۰ سکه می‌دانند، در افکارسنجی مرکز پژوهش‌های مجلس تعداد مهریه به مناسب به صورت میانگین از طرف افراد شرکت‌کننده ۹۴ سکه عنوان شده است. موضوعی که به خوبی نشان می‌دهد توافق بر سر تعداد

سکه مهریه بیش از آنکه جنبه عقلانی داشته باشد و نگاهی از سمت واقعیت به آن باشد، از سمت فرهنگ و آداب و رسوم اشتباه مدیریت می‌شود.

سالمندان تنها

به گزارش ایسنا و طبق گفته حسین نحوی‌زاد، متخصص حوزه سالمندی ۱۵ درصد سالمندان تنها هستند و کسی را ندارند که از آنها مراقبت کند و پیشنهادهای در این حوزه ارائه کرده است از جمله اینکه: سالمندان نیازمند مراقبت‌های خاصی از جمله نگهداری، تکرم، پر کردن اوقات فراغت، خدمات بهداشتی و درمانی و طب سالمندی هستند، نداشتن برنامه برای سلامت سالمندان یکی از مشکلات حوزه سالمندان است. «مناسب‌سازی» یکی از نیازهای مورد اهمیت سالمندان است که با توجه به نیاز سالمندان در عبور و مرور و دسترسی، به اماکن خاصی (اماکن عمومی، اوقات فراغت و...) باید چالش‌های موجود مرتفع شود. وزارت بهداشت، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و سازمان برنامه و بودجه باید متعهد شوند که نقشه سالمندی (جمعیت سالمندی در هر استان، نیازمندی سالمندان در هر استان و...) را تهیه کنند. خدمات در منزل برای سالمندان گسترش یابد. از افراد مستعد ارائه خدمات حمایت شود و شرایطی ایجاد گردد که افراد نیازمند، به این خدمات دسترسی داشته باشند.

ا ب س ت پ